

[Stæhr Johansen.]

en Lettelse for Administrationen. Det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen ser jo meget let paa Sortbørshandelen, men jeg mener nu trods alt, at det er et meget afgørende Motiv. Jeg synes, at den Sortbørshandel, som finder Sted, ikke mindst paa Benzinens Omraade, ikke alene er utiltalende, men ogsaa svækker Moralen over for Restriktionerne. Man maa jo i det hele taget ikke glemme — og det gælder enhver Rationering —, at hvis man ikke kan overholde den, svækkes Respekten for Statsmagts Love og Forordninger, og dette medfører ogsaa Forfald paa andre Omraader.

Det er det positive, man kan sige om denne Ordning, men det kan jo ikke nægtes, at der til Gengæld er adskillige negative Ting, som opfordrer til Indvendinger over for den højtærede Forsyningsministers Forslag.

For det første mener jeg, at Zoneinddelingen let kan blive noget i Retning af Bilismens Stavnsbaand. Naar man tager i Betragtning den Maade, hvorpaa de forskellige Amter griber ind i hinanden, kommer der ved denne Begrænsning, ved denne Zoneinddeling, adskillige Mærkværdigheder frem. Dette kan muligvis rettes, naar vi faar nærmere Erfaringer, men paa nuværende Tidspunkt opstaar der visse Vanskeligheder, ikke mindst i Forhold til de Købstæder, hvor Handelen normalt foregaar, og som derfor skal besøges.

Saa er der Spørgsmaalet om Dispensationer. Den højtærede Forsyningsminister oplyste i Radioen, at det var Hensigten at gennemføre visse Dispensationer over for den Del af de motorkørende, der er tvunget til at køre over hele Landet eller i visse Amter. Her vilde det naturligvis være rart at vide lidt nærmere om, hvorledes man vil administrere disse Dispensionsregler. Jeg mener, at naar man arbejder med Begrebet Erhvervskørsel, maa man ogsaa holde fast paa dette Begreb, og det vil betyde, at man kommer til at give adskillige, ja, mange Dispensationer, hvis man skal være helt retfærdig og ikke genere Erhvervslivet. Jeg er bange for, at Ordningen, saadan som den i Øjeblikket er skitseret, vil komme til at betyde en Favorisering af Privatkørselen paa Bekostning af Erhvervskørselen, at Privatkørselen vil faa en bedre Stilling, og selv om jeg ikke ser saa ensidigt paa Privatkørselen, som det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen gør, maa det afgørende ved en Benzinordning være, at Erhvervs-

livets Kørsel faar saa gode Vilkaar som muligt.

For Erhvervslivet er ogsaa Motor-kørselen en af de Ting, der spiller en Rolle. Man kommer ikke uden om det uheldige ved den nye Ordning i, at f. Eks. Forretningsfolk fra en Række Købstæder som Holbæk, Kalundborg, Ringsted og Slagelse ikke kan komme til København, ikke mindst fordi det nu engang har formet sig saaledes, at de Forvaltningsgrene, der forvalter Erhvervslivet — Varedirektorat, Priskontrolraad og hvad de nu alle sammen hedder —, har deres Sæde i København. Og som den højtærede Forsyningsminister selv har sagt engang i en Tale: Forelæggelsen betyder uhyre meget, naar man vil opnaa et Resultat. Derfor betyder det ogsaa uhyre meget for de erhvervsdrivende ude omkring, at de kan komme til København, saa at de selv kan forelægge deres Sag for Varedirektoratet. Jeg tror derfor, at denne Zoneordning, hvis ikke Dispensionsregelen bliver brugt i meget vid Udstrækning, vil medføre, at man stiller Erhvervslivet daarligere end under den gamle Ordning. En Nyordning af Benzinrationeringen burde efter min Mening være en Ordning, som kunde føre til, at Erhvervslivet fik bedre Vilkaar, saaledes at dets Udøvere kunde anvende deres Vogne i den Udstrækning, som er nødvendig. Men saa vidt jeg kan se, vil den Ordning, som den højtærede Forsyningsminister har foreslaaet, som sagt bevirke, at man stiller Erhvervslivet daarligere end under den gamle Ordning.

Endelig forstaar man jo ikke rigtig, hvorfor den højtærede Forsyningsminister for nogle Maaneder siden udsendte dette Skema, som de motorkørende skulde udfylde. Det var jo ikke Smaating, der her skulde besvares. Jeg tør roligt sige, at det praktisk talt var en Bekendelse af hele ens Liv og Forretning, man skulde fremkomme med. Det er ikke saa lidt Papir, der er gaaet med hertil, og der har sikkert ogsaa skullet en ualmindelig stor Administration til at bringe Rede paa alle disse Ansøgninger. At man nu pludselig springer fra dette og, efter at man har faaet alle disse Oplysninger, efter at der er ofret alt dette Papir, smider det hele væk og skaber en helt ny Ordning, forekommer mig — og jeg tror adskillige — meget mærkværdigt.

Jeg tror, at denne Ordning over for Erhvervslivet i Virkeligheden vil virke modsat. Jeg tror, den vil virke som forøgede Restriktioner, og det anser vi fra vor Side som meget uheldigt. Jeg vil derfor gentage, at da vi betragter denne Tiære som et Led i